

A Joyous Day? Reconsidering the Energy of Yom Kippur
Germantown Jewish Centre | Yom Kippur Text Study 5782
Source Sheet by Rabbi Rebecca Richman

Guiding Questions:

- What is the “energy” of Yom Kippur, in your experience?
- How do these texts speak to or challenge your experience of what Yom Kippur has felt like?
- What is the spiritual charge/task that these texts leave us with, as we continue our journey through this sacred day?

Sin, Forgiveness, and Second Chances

Exodus 32:19

As soon as Moses came near the camp and saw the calf and the dancing, he became enraged; and he hurled the tablets from his hands and shattered them at the foot of the mountain.

שמות ל"ב:י"ט

וַיְהִי כַּאֲשֶׁר קָרַב אֶל־הַמִּחָנֶּה וַיֵּרָא
אֶת־הָעֵגֶל וּמַחֲלֵת וַיַּחֲרֹאֲף מֹשֶׁה וַיִּשְׁלֹךְ
מִיָּדוֹ אֶת־הַלְּחֹת וַיִּשְׁבֶּר אֹתָם תַּחַת הָהָר:

Exodus 32:30

The next day Moses said to the people, “You have been guilty of a great sin. Yet I will now go up to the LORD; perhaps I may win forgiveness for your sin.”

שמות ל"ב:ל'

וַיְהִי מִמָּחָרֹת וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אַתֶּם
חַטָּאתֶם חֲטָאָה גְדוֹלָה וְעַתָּה אֵעָלֶה אֶל־יְהוָה
אוּלַּי אֶכַּפֶּרָה בְּעַד חַטֹּאתֵיכֶם:

Exodus 34:1, 4, 6-7

The LORD said to Moses: “Carve two tablets of stone like the first, and I will inscribe upon the tablets the words that were on the first tablets, which you shattered.

So Moses carved two tablets of stone, like the first, and early in the morning he went up on Mount Sinai, as the LORD had commanded him, taking the two stone tablets with him.

The LORD passed before him and proclaimed:

“The LORD! the LORD! a God

compassionate and gracious, slow to anger, abounding in kindness and faithfulness,

extending kindness to the thousandth

generation, forgiving iniquity, transgression, and sin; yet God does not remit all punishment, but visits the iniquity of parents upon children and children’s children, upon the third and fourth generations.”

שמות ל"ד:א', ד', ו'-ז'

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פֶּסֶל־לֶקֶךְ שְׁגִי־לָחַת אֲבָנִים
פְּרָאשִׁימִים וְכַתְּבֵתִי עַל־הַלְּחֹת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ
עַל־הַלְּחֹת הַפְּרָאשִׁימִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ:

וַיִּפְּסֹל שְׁגִי־לָחַת אֲבָנִים פְּרָאשִׁימִים וַיִּשְׁפֹּם מֹשֶׁה בַּבֹּקֶר
וַיַּעַל אֶל־הָהָר סִינַי כַּאֲשֶׁר צֻוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי
לָחַת אֲבָנִים:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה | עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה | יְהוָה אֱלֹהֵי רַחֲוּם
וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חַסֵּד וְאֱמֶת:

נֶאֱמַר חֲסֵד לְאֵלִים נִשְׂא עֲוֹן וְפֹשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְהָל לֹא
יִנָּקֵה פֶקֶד | עֲוֹן אֲבוֹת עַל־בָּנִים וְעַל־בָּנִים כְּבָנִים עַל־שְׁלִישִׁים
וְעַל־רְבָעִים:

Exodus 34:27-29

And the LORD said to Moses: Write down these commandments, for in accordance with these commandments I make a covenant with you and with Israel.

And he was there with the LORD forty days and forty nights; he ate no bread and drank no water; and he wrote down on the tablets the terms of the covenant, the Ten Commandments.

So Moses came down from Mount Sinai. And as Moses came down from the mountain bearing the two tablets of the Pact, Moses was not aware that **the skin of his face was radiant, since he had spoken with Him.**

שמות ל"ד:כ"ז-כ"ט

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כְּתֹב־לְךָ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּי עַל־פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כָּרַתִּי אִתְּךָ בְּרִית וְאֶת־יִשְׂרָאֵל:

וַיְהִי־שָׁם עִם־יְהוָה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַל וּמַיִם לֹא שָׁתָה וַיִּכְתֹּב עַל־הַלְּחָת אֶת דְּבָרֵי הַבְּרִית עֲשֹׂרַת הַדְּבָרִים:

וַיְהִי בִרְדַּת מֹשֶׁה מִהָר סִינַי וּשְׁנֵי לַחַת הָעֵדֻת בְּיַד־מֹשֶׁה בִּרְדָּתוֹ מִן־הָהָר וּמֹשֶׁה לֹא־יָדָע כִּי קָרָן עוֹר פָּנָיו בְּדַבְּרוֹ אִתּוֹ:

Rashi on Exodus 34:29:1

וַיְהִי בִרְדַּת מֹשֶׁה AND IT CAME TO PASS WHEN MOSES WENT DOWN [FROM MOUNT SINAI] — when he brought the second tablets **on the Day of Atonement.**

רש"י על שמות ל"ד:כ"ט:א'

וַיְהִי בִרְדַּת מֹשֶׁה. כְּשֶׁהָבִיא לַוַּחֹת אֲחֵרוֹנוֹת בַּיּוֹם הַכַּפּוּרִים:

Rashi on Exodus 34:29:2

THAT THE SKIN OF HIS FACE BEAMED — קרן is an expression connected with the word "horns", and the phrase, "קרן אור", the light-"horned", is used here because light radiates from a point and projects Like a horn. And whence was Moses privileged to have the rays of glory? Our Rabbis said that they originated at the time when he was in the cave, for the Holy One, blessed be God, then put God's hand upon his face, as it is said, (Exodus 33:22) "And I will shelter thee with My hand" (Midrash Tanchuma, Ki Tisa 37).

רש"י על שמות ל"ד:כ"ט:ב'

כִּי קָרָן. לְשׁוֹן קַרְנִים, שְׁהָאוֹר מְבַהֵיק וּבֹלֵט כְּמִין קָרָן; וַיִּמְחֶכֶן זָכָה מֹשֶׁה לְקַרְנֵי הַהוּד? רַבּוֹתֵינוּ אָמְרוּ מִן הַמַּעֲרָה, שֶׁנִּתְּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא יָדוֹ עַל פָּנָיו, שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּשְׁכְּתֵנִי בְּכַף (תַּנְחוּמָא):

- What might the story of the golden calf, God's forgiveness, and Moses' radiant face teach us about teshuvah (repentance)?

Energy of Yom Kippur

Leviticus 23:26-32

(26) The LORD spoke to Moses, saying: (27) Mark, the tenth day of this seventh month is the Day of Atonement. It shall be a sacred occasion for you: you shall practice self-denial, and you shall bring an offering by fire to the LORD; (28) you shall do no work throughout that day. For it is a Day of Atonement, on which expiation is made on

ויקרא כ"ג:כ"ו-כ"ז

(כז) וַיְדַבֵּר ה' אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: (כז) אָף בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכַּפּוּרִים הוּא מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעֲנִיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אֵשָׁה לַה' (כח) וְכָל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ בַּעֲצָם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם כַּפּוּרִים הוּא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לַפָּנִי ה'

your behalf before the LORD your God. (29) Indeed, any person who does not practice self-denial throughout that day shall be cut off from his kin; (30) and whoever does any work throughout that day, I will cause that person to perish from among his people. (31) Do none of your whatsoever; it is a law for all time, throughout the ages in all your settlements. (32) It shall be a sabbath of complete rest for you, and you shall practice self-denial; on the ninth day of the month at evening, from evening to evening, you shall observe this your sabbath.

אלהיכם: (כט) כי כל-הנפש אשר לא-תענה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה: (ל) וכל-הנפש אשר תעשה כל-מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי את-הנפש ההוא מקרב עמה: (לא) כל-מלאכה לא תעשו חקת עולם לדורותיכם בכל משבתותיכם: (לב) שבת שבתון הוא לכם ועניתם את-נפשתיכם בתשעה לחודש בערב מערב עד-ערב תשבתו שבתתכם: (פ)

- What is your sense, from these biblical verses in Leviticus, of what Yom Kippur ought to feel like?

Taanit 30b:8

§ The mishna taught that **Rabban Shimon ben Gamliel said: There were no days as happy for the Jewish people as the fifteenth of Av and as Yom Kippur.** The Gemara asks: **Granted, Yom Kippur** is a day of joy **because it has** the elements of **pardon and forgiveness**, and moreover, it is the **day on which the last pair of tablets were given.**

תענית ל' ב:ח'

אמר רבן שמעון בן גמליאל לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב וכיום הכפורים בשלמא יום הכפורים משום דאית ביה סליחה ומחילה יום שניתנו בו לוחות האחרונות

- How does Rabban Shimon ben Gamliel's teaching change or address the tone of the verses from Leviticus, above?
- According to the rabbis, why is Yom Kippur a joyous day?

Fasting. Not Fasting, and the Joy of the Pre-Yom Kippur Meal

Peninei Halakhah, Days of Awe 5:9:9

Even if one is exempt from fasting (e.g., one is dangerously ill), there is a mitzva to eat on Erev Yom Kippur, to express the joy of the day and the joy of the mitzva (*Ketav Sofer* OH §112). If [one] does not have the strength to eat very much, [one] should at least be careful not to fast, as fasting on Erev Yom Kippur is prohibited, even for those trying to neutralize a bad dream (Rema 604:1).

פניני הלכה, ימים נוראים ה':ט':ט'

גם מי שאינו חייב בצום, כגון חולה שיש בו סכנה, מצווה שיאכל בערב יום הכיפורים, לבטא את שמחת היום ושמחת המצווה (כתב סופר קיב). ואם אין לו כוח לאכול הרבה, לכל הפחות יזהר שלא להתענות, שאפילו תענית חלום אסור להתענות בערב יום הכיפורים (רמ"א תרד, א).

Peninei Halakhah, Days of Awe 5:9:5

There is another important reason for eating on the ninth. All the Torah's commandments must be undertaken with wholehearted joy, which includes physical enjoyment. Certainly, the mitzva of repentance should be done joyfully, since through it

פניני הלכה, ימים נוראים ה':ט':ה'

עוד טעם חשוב יש בזה, שכל המצוות שבתורה צריכות להיעשות בשמחה שלימה שכוללת גם שמחה גופנית. ובודאי שגם מצוות התשובה ראוי לה שתיעשה בשמחה, שעל ידה אנחנו זוכים להתנקות מהחטאים שמשפילים את

we are purged of all our sins – sins which demean us and depress our spirits. For this reason, Yom Kippur is a Yom Tov, which deserves to be celebrated with food and drink. However, while repenting, open joy is inappropriate, as one of the main components of repentance is sorrow and regret – which is why Yom Kippur is a fast day. We are therefore commanded to give physical expression to the joy of the mitzva of repentance on Erev Yom Kippur. Thus, we can repent completely on Yom Kippur, despite the somber nature of the day (*Sha'arei Teshuva* 4:8; R. Moshe Cordovero).

ערכנו ומעציבים את רוחנו. ועל כן יום הכיפורים הוא יום טוב, ולכאורה היה ראוי לשמוח בו גם באכילה ושתייה. אלא שבעת התשובה עצמה אי אפשר לשמוח באופן גלוי, שכן עיקר התשובה – צער וחרטה, ועל כן נצטווינו להתענות ביום הכיפורים. לפיכך את הביטוי לשמחה הגופנית על מצוות התשובה, נצטווינו לעשות בערב יום הכיפורים על ידי אכילה ושתייה. ומתוך כך אנחנו זוכים לשוב בתשובה שלימה ביום הכיפורים על כל הצער הכרוך בכך (שערי תשובה ד, ח; רמ"ק).

- **These halakhic (legal) texts speak to the requirement to engage in an activity (a festive meal) that will supposedly bring joy. What do you make of the instruction to feel a certain way?**

Mishneh Torah, Repentance 2:10

It is forbidden for a person to be cruel, and not to be appeased. Rather, one should be easily satisfied, and difficult to anger. When someone requests pardon, one should do so with a whole heart and a willing soul.

משנה תורה, הלכות תשובה ב'י'

ב'י אסור לאדם שיהיה אכזרי ולא יתפוס, אלא יהיה נוח לרצות וקשה לכעס, ובשעה שמבקש ממנו החוטא למחל, מוחל בלבב שלם ובנפש חפצה;

Bava Batra 14b:6

From where does he (Rabbi Meir) derive that the broken pieces of the first set of tablets were placed in the Ark? The Gemara expounds: He derives this from that which Rav Yosef taught, as Rav Yosef taught a *baraita**: The verses state: "At that time the Lord said to me: Hew for yourself two tablets of stone like the first...and I will write on the tablets the words that were on the first tablets, which you broke, and you shall put them in the Ark" (Deuteronomy 10:1–2). This teaches that both the second set of tablets and the broken pieces of the first set of tablets were placed in the Ark.

בבא בתרא י"ד ב'ו'

ואידך נמי מיבעי ליה להכי אין הכי נמי אלא שברי לוחות דמונחין בארון מנא ליה נפקא ליה מדתני רב יוסף דתני רב יוסף (דברים י, ב) אשר שברת ושמתם מלמד שהלוחות ושברי לוחות מונחין בארון

*Baraita: Literally means external. Baraita are Tannaitic (1st-2nd century Rabbis) material not included in the Mishnah

- **So many of the texts we've explored here bounce us back and forth between a serious tone, one containing deprivation and restraint, and a joyous tone, encouraging us to contain even the heaviness of the day in a sense of satisfaction. How can we make sense of these multiple energies of Yom Kippur? How does this final text (from Bava Batra) address the multiple levels of feeling(s) and multiple realms of spiritual work we are tasked with on Yom Kippur?**